

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2000. márc.-ápr.

V/ 2. szám

Ára: 150,- Ft

Gyöngyös – A Fájdalmas Szűzanya kegyzsobra

Szolgám nagy dicsőségre emelkedik

„Nézzétek, szolgám diadalmaskodik,
főnséges lesz és felmagasztalják,
és nagy dicsőségre emelkedik.
Amint sokan megborzadtak láttán,
– hiszen oly dicstelennek látszott,
és alig volt emberi ábrázata –,
úgy fog majd sok nemzet ámulni rajta,
és királyok némulnak el színe előtt.
Mert olyasmit fognak látni,
amilyet még soha nem hirdettek nekik,
és olyan dolognak lesznek tanúi,
amilyenről addig soha nem hallottak...
Úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás,
és mint a gyökér a szomjas földből...
Megvetett volt, utolsó az emberek között,
a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés...
Bár a mi betegségeinket viselte,
és a mi fájdalmaink nehezettek rá,
mégis (Istentől) megvertnek néztük,
olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott.
Igen, a mi bűneinkért szúrták át,
a mi gonoszságainkért törték össze,
a mi békességünkért érte utol a büntetés,
az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.
Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk,
ki-ki a maga útjára tért,
és az Úr mégis az ő vállára rakta
mindnyájunk gonoszságát...
Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel.
Ha odaadja életét engesztelő áldozatul:
majd ha véget ér lelkének gyötrelme...
Szenvedésével sokakat megigazultakká tesz szolgám,
mivel gonoszságaikat magára vállalta.
Ezért osztályrészül sokakat adok neki...”

(Izaiás 52,13-15; 53,1-12)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Batnei Jakab: Áldott legyen Szűz Mária!	1
II. János Pál pápa: Tárjátok ki a kapukat Krisztusnak!	2
Üdvözlégy, Mária! (M. Quoist ny.)	5
Gábrriel arkangyal üdvtörténeti szerepe	6
Badalik Bertalan: Szűz Mária, a Megváltó Anyja	8
Lisieux-i Szent Teréz: Felvonót szeretnék!	11
Aranyszájú Szent János: A papi méltóságról	12
Török József: Elhagyatott kálváriák.	13
II. János Pál pápa: Atyám, a Te kezembe ajánlom lelkemet!	15
Ordass Lajos: A keresztfa tövében	15
Sr. Anna Ali: Az emberek nem ismerik szeretetem mértékét	17
C. Carretto: Hinni a föltámadásban	18
Gobbi atya: A cönákulum ideje	20
Mária kegyhelyek	
Gyöngyös	22
A limpiasi csodálatos feszület	24
A rózsafüzér	
Szűz Mária tizenöt ígérete	27
Imádunk és áldunk Téged, Urunk!	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A limpiasi csodálatos feszület

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és
nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapít-
vány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Áldott legyen Szűz Mária!

Batnei Jakab

Áldott legyen Szűz Mária, akinek kérdése által a világ megtudta a rejtett titkot! Mert ha meg nem kérdezi, miképpen történik meg, mi sem kaptunk volna felvilágosítást Isten Fiának emberré válásáról. Az ő érdeme volt, hogy az esemény ragyogása nyilvánvalóvá vált, és ő volt annak oka, hogy az angyal által erre fény derült. A bölcs Szűz, aki ezt a kérdést feltette... a választ az egész teremtés részére kapta. Mert ha Máriának nem lettek volna magasztos gondolatai, nem lett volna képes arra, hogy az angyallal beszéljen. Ha nem lett volna birtokosa a külső és belső szépségnek, nem lett volna méltó arra, hogy Gábiellel társalogjon.

Saját érdemei által jutott a tökéletességnek erre a fokára, amikor a követségben járó angyal őt meglátogatta. Isten eltöltötte őt mindent felülmúló kegyelemmel és az Egyszülött lakást vett méhében, hogy mindeneiket megújítson.

Szűz Mária olyan, mint egy lepecsételt levél, amelyben a Fiú titkai és mélységei vannak elrejtve.

Rendelkezésre bocsátotta szent testét mint tiszta lapot, és az Ige saját Testével írta rá magát. A Fiú az Ige, és ő, ahogy mondtuk, a levél, amelyet az egész világ megtudta a megbocsátó üzenetet. Nem olyan levél ő, amelyet megírása után pecsételtek le, hanem amelyet a Szentháromság előbb lepecsételt, és azután írt meg. Le lett pecsételve és tele lett írva, majd el lett olvasva anélkül, hogy feltörték volna; mert szokatlanul magasztos titkokat nyilatkoztatott ki benne az Atya.

A Szűz által lett emberré az Ige.

A pecsét megsértése nélkül tért be hozzá az Ige, és benne lakozott; e csodálatos eseményben egyesült a test szüzessége a termékenységével. Általa küldött örömteli üzenetet nekünk az Atya. Általa adott bocsánatot mindenkinek az, aki alázatosan magára vette a tartozás terhét. Általa nyerte el a szabadságot Ádám, aki szolgáskorba jutott, és kapta vissza korábbi méltóságát mint fiú és örökös. Általa engesztelődtek ki az égiek a földiekkel és egyesültek békében az egymásra haragvó pártok. Általa lett elvéve az asszonyok megszégyenülése és szűnt meg szégyene, ami nemzedékeken keresztül kísérté őket. Általa lett járhatóvá az elzárt paradicsomi út, általa kényszerült menekülni a kígyó és nyílt meg az ember útja Istenhez. Általa eresztette le lándzsáját a kerub, akinek nem kell őriznie többé a élet fáját (Ter 3,24), mert gyümölcse most önként kínálkozik eledelül. Ő adta nekünk az édes, étellel telt gyümölcsöt, hogy együnk

belőle és örökké Istennel éljünk. Belőle ragyogott fel az igazságosság nagy Napja és a derűs fény, ami minden sarokból elűzi a sötétséget. Az Atya akarta, hogy ő legyen Egyszülöttének Édesanyja; ezért nagyobb az ő boldogsága minden más emberénél.

Tárjátok ki a kapukat Krisztusnak!

II. János Pál pápa

Kedves Fiatalok! Tizenöt évvel ezelőtt, a megváltás Szentévének befejezésekor rátok bíztam egy nagy fakesztet azzal a kéréssel, hogy vigyétek ki a világba mint az Úr Jézus emberek iránt való szeretetének jelét... Ez a kereszt most visszatért Rómába, miután végigjárta az egyes világrészeket. Magával hozta a sok millió fiatal imádságát és elkötelezettségét, akik e keresztben felismerték Isten szeretetének egyszerű és szent jelét, amit az emberek iránt tanúsít... Hívlak benneteket, hogy örömmel vegyetek részt ezen a zarándoklaton az Egyház fontos eseményének a megünneplésére, amit jogosan nevezünk a „fiatalok jubileumának”. Készüljete fel és abban a tudatban lépjétek át a szent kaput, hogy ez a lépés annyit jelent, mint egyénileg megerősíteni Krisztusba vetett hiteteket, hogy azt az új életet éljétek, amit Ő ajándékozott nekünk. (vö. Incarnationis mysterium, 8.)

János apostolnak azt a mondatát választottam a 15. Világifjúsági nap témájaként, amellyel az emberré vált Isten legmélyebb titkát fejezi ki: „Az Ige testté lett és köztünk élt” (Jn 1,14).

A keresztény hitet éppen az a bizonyosság jellemzi a többi vallással szemben, hogy a názáreti ember, Jézus, Istennek Fia, az emberré vált Ige, a Szentháromság második Személye az, aki eljött a világba. Ez volt az „Egyház örömteli meggyőződése kezdet óta, amióta az istenfélő élet nagy misztériumát énekl: testben megjelent közöttünk” (Katolikus Katekizmus 463) (vö. Tim 3,16).

A láthatatlan Isten él és van jelen Jézusban, Máriának, Isten Anyjának, a Theotokosnak Fiában. A Názáreti Jézus, a velünk való Isten, az Emmanuel. Aki Őt ismeri, az Istent ismeri; aki Őt látja, Istent látja, aki Őt követi, Istent követi; aki Hozzá csatlakozik, Istenhez csatlakozik (vö. Jn 12, 44-50). A Betlehemben született Jézus istenemberi testet ölt és elérhetővé válik azáltal, hogy szövetséget köt az emberekkel.

Az új évezred küszöbén megújítom hozzátok intézett sürgető felhívásomat, tárjátok ki a kapukat Krisztusnak, „aki hatalmat adott mindazok-

nak, akik Őt befogadják, hogy Isten gyermekeivé váljanak” (vö. Jn 1,12). Krisztust befogadni annyit jelent, mint elfogadni az Atya megbízását, hogy szeretettel legyünk iránta és testvéreink iránt, és megkülönböztetés nélkül legyünk együttérzők mindenkivel. Ez annyit jelent, mint hinni abban, hogy bár az emberiség történelmét sok baj és szenvedés kísérte, a végső szó mégis az életé és a szereteté. Hiszen Isten azért jött el, hogy közöttünk lakjon és mi pedig Őbenne.

Krisztus szegénnyé vált a megtestesülésben, hogy szegénysége által tegyen gazdaggá minket. Megajándékozott a megváltással, ami mindenekelőtt a keresztfán ontott drága Véérének az érdeme. (vö. KK 517). A Kálvárián „a mi fájdalmaink nehezdedtek rá [...] a mi bűneink szúrták át” (Iz 53, 4-5). Életének legnagyobb áldozata, amit szabad elhatározásából a mi megmentésünkért hozott, Istennek irántunk érzett végtelen szeretetét bizonyította. János apostol írja evvel kapcsolatban: „Isten úgy szerette a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy mindaz aki hisz Benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 13, 16). Azért küldte, hogy osztozzék emberi természetünkben – a bűnt kivéve; egészen „odaajándékozta” Őt az embereknek, konok és gyilkos visszautasításuk ellenére (vö. Mt 21,33-39), hogy halála által adjon értünk engesztelést. „A teremtő Isten mint megváltó Isten nyilatkoztatja ki magát, aki hűséges önmagához, az emberek iránti szeretetéhez és a világhoz, ahogy azt a teremtés napján kinyilatkoztatta. [...] Milyen nagy értékűnek kell lennie az embernek a Teremtő számára, ha ily nemes és hatalmas Megváltót érdemelt!” (Redemptor hominis, 9.10).

Jézus elébe ment a halálnak, és nem vonta ki magát mint Emmanuel a „velünk való lét” következményei alól. Értünk odaadta magát és a kereszten megváltott minket a gonosztól és a bűntől (vö. Evangelium vitae 50).

A római százados akkor értette meg, hogy Jézus Isten Fia volt, amikor látta, miképpen halt meg (vö. Mk 15,39). Mi is megérthetjük a keresztre feszítettre tekintve és Őt szemlélve, kicsoda valójában az Isten, aki Jézusban nyilatkoztatta ki az emberek iránti szeretete mértékét (vö. Redemptor hominis 9). A „szenvedés” olyan szenvedélyes szeretetet jelent, ami nem latolgatja önmaga odaajándékozását. Krisztus szenvedése a testvéreiért egészen „odaadott” élet csúcspontja, ami kinyilatkoztatja az Atya Szívét. A kereszt, ami látszólag a földből magasodik ki, valójában isteni ölelésként a mennyből ereszkedik alá és átfogja a világmindenséget. A kereszt „az egész történelem és minden emberi élet középpontja, értelme és célja” (E.v. 50).

„Egy meghalt mindenkiért” (2 Kor 5,14): Krisztus „odaadta magát adományként, jó illatú áldozatul Istennek” (Ef 5,2). Jézus halála mögött

a szeretet terve áll, amit az Egyház a megváltás misztériumának nevez: Az egész emberiséget megváltotta, megszabadította a bűn rabszolgaságától és bevezette Isten országába. Krisztus a menny és a Föld Ura. Aki hallgat szavára és hisz az Atyában, aki Őt a világba küldte, annak örök élete van (vö. Jn 5,24). Ő az „Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1,29; 36), Ő a Főpap, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett és ezért együtt érez gyengeségeinkkel (vö. Zsid 4,14); Ő a kereszt fájdalmas megtapasztalásában „vált tökéletessé”, és örök üdvössége lett azoknak, akik engedelmeskednek Neki (Zsid 5,9)...

Emeljük tekintetünket a Szűzre és Istenanyára! Róma városa őrzi az ősi és jelentős emlékművet, amit a keresztény nép szentelt neki: a „Sancta Maria Maggiore” bazilikát.

Az Ige megtestesülése és az emberi nem megváltása szorosan kapcsolódik az angyali üdvözlethez. Isten kinyilatkoztatta tervét Máriának, aki olyan fiatal volt akkor, amilyenek ti vagytok most, és az Atya olyan szívet talált benne, amely teljesen átadta magát szeretete művének. A keresztények sok évszázada megemlékeznek mindennap az „Angelus Domini” (Úrangyala) imádságban arról, hogy Isten belépett az ember történelmébe. Válgják ez az imádság a ti imátokká, amelyen mindennap elgondolkodtok!

Szűz Mária a hajnal, aki megelőzi Krisztusnak, az igazság Napjának, a mi Megváltónknak megjelenését. Az angyali üdvözlés alkalmával kimondott „igen”-ével és az Atya terve iránti nyitottságával elfogadta és lehetővé tette a Fiú megtestesülését. A tanítványok között elsőnek kísérte Jézust a maga szerény módján a Kálvária hegyére, és megerősítette az apostolokat a reményben, akik feltámadását és a pünkösti eseményt várták. Az Egyház életében titokzatos módon mindig ő az, aki az Úr jövetelét megelőzi. A XV. Ifjúsági Világtalálkozó előkészületeit teljes bizalommal ajánlom az ő oltalmába, aki mindenkor betölti feladatát mint az Egyház és minden keresztény Anyja. A Boldogságos Szűz Mária tanítson meg titeket arra, kedves fiatalok, hogy egész életetekben elfogadjátok az Atya akaratát. Az ő példaképe buzdítson titeket arra, hogy az új évezredben a remény, a szeretet és a béke hirdetői legyetek!

Arra várom, hogy a jövő évben sokat viszontlátok közületek Rómában, „az Úrra és az Ő kegyelmébe ajánllak benneteket. Neki hatalma van arra, hogy felépítse művét és megadja nektek az összes többi szentekkel közös örökséget” (Ap Csel 20, 32). Teljes szívemből megáldalak benneteket és családokat, és mindazokat, akik kedvesek számotokra.

(Részletek a Szentatya üzenetéből, 1999. június 29.)

Üdvözlégy, Mária!

Lehet, hogy Szűz Mária nem „modern” sok kortársunk szemében, pedig a modern világnak szüksége van őrá, hogy az élet olyan értékeire emlékeztessen bennünket, amelyek ebben a világban feledésbe merültek.

Szűz Mária nem modern, mert nem voltak feltűnő gesztusai, szónoklatai, nem volt közéleti tevékenysége, nem modern egyszerűen azért, mert egész életével igent mondott Istennek, és mert ő adta ajándékul az embereknek Krisztust, aki megmentette a világot.

Szűz Mária „igen”-je kettős: A megtestesülésre és a megváltásra adott igen. És minthogy Szűz Mária teljesen tiszta, benne semmi sem akadályozta a megtestesülést és a megváltást.

Szűz Mária az emberi tisztaság teljessége.

Az ő Szíve szeretetnek kiszolgáltató Szív.

Ő az első asszony, aki Istennel véglegesen megkötötte a szeretet szövetségét.

Őbenne találkozott a természetes a természetfölöttivel, a véges a végtelennel, az ember az Istennel.

Ő az első „újjáteremtett” teremtmény.

Szűz Mária alakja méltóságteljesen magaslik ki az emberek közül, hogy eleven tanúja legyen természetfölötti rendeltetésünknek.

Szűz Mária Isten Anyja, de a mi Anyánk is: Isten Anyja és a mi Anyánk egyazon Édesanya.

Ha szenvedünk a magunk és testvéreink megpróbáltatásai miatt, ha igyekszünk egymást szeretettel segíteni, a Szűzanya részt vesz törekvéseinkben. Ő áldozatra készen mindenütt ott van, ahol a kereszttel találkozunk, hogy segítsen Fiának a megváltás beteljesítésében.

Talán azért nem ismerjük őt igazán, mert az emberiség történelmében és Fia történetében is csendesen mindig a háttérben maradt.

Szűz Mária hallgat, de jelen van.

És mi mindennap minden lépésünknel köszönhetjük őt egész egyszerűen az angyal szavával:

Üdvözlégy, Mária!

(Michel Quoist nyomán)

* * *

Áldott húsvéti ünnepeket, és igazi lelki feltámadást kíván
szeretettel minden kedves Olvasónak

a Szerkesztő

Gábriel arkangyal üdvtörténeti szerepe

Végtelenül irgalmas Istenünk az őszülők bűnbeesése miatt nem hagyta magukra az embereket, hanem megígérte, hogy elküldi a Földre a Szabadítót, az Asszony Ivadékát, aki megtöri a gonosz lélek hatalmát. Ennek az ígéretnek a beteljesedését várták, áhították a népek és elsősorban a választott nép fiai évezredekén át. Nem feledkeztek meg róla, apáról fiúra szállt a reménység, a próféták megjövendölték, de megvalósulásának idejét nem fedte fel előttük a Mindenható.

A zsidó népet hűtlensége ellenére is mindig kimentette Isten a vétkei miatt elszenvedett szorongatásból, ha megbánta bűneit. Ilyen keserű bánat idejéről szól a zsoltáros éneke:

„Amikor Babilon folyói mellett laktunk,
sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.....” (Zsolt 137, 1.)

Ebben az időben történt, Jézus születése előtt mintegy hatszáz évvel, hogy Isten elküldte Gábriel arkangyalt a babiloni fogságban sínylődő zsidó nép fiához, Dánielhez, hogy megerősítse a nép reménységét. A Szentírás tanúsága szerint ez volt Gábriel arkangyal első megjelenése a Földön, és Dániel próféta által éppen a száműzetés idején nyújtott elsőként időbeli utalást a messiási időkre „a hetven évhétről” szóló jövendőléssel. A próféta drámai eseményként írja le az angyal megjelenését:

„Egyszerre egy gyolcsruhába öltözött férfit láttam. Derekát színarany övezte, teste ragyogott, mint a drágakő, arca, mint a villám, szeme, mint a lobogó tűz, karja és lába, mint a csiszolt érc felülete, szavának hangja, mint a tömeg zúgása... Minden erőm elhagyott, arcom halálsápadt lett, s csaknem összeestem. Amikor meghallottam, amint beszélt, szavának hallatára elájultam és elvágódtam arccal a föld felé. Ekkor megérintett egy kéz, s térdemre és tenyeremre segített, majd ezt mondta nekem:

»Dániel, te kedvelt férfiú! Értsd meg a szavakat, melyeket hozzád intézek! Állj fel, mert hozzád szól a küldetésem... Tudod, hogy miért jöttem hozzád? Most tudodra adom, ami fel van jegyezve az igazság könyvében. Ne félj, Dániel! Mert az első naptól fogva, amikor elhatároztad, hogy az igazság ismeretére törekedve vezekelsz a te Istened színe előtt, könyörgésed meghallgatásra talált. Éppen a könyörgésed miatt kellett hozzád jönnöm.«” (Dán 10, 5-6; 10, 8-12.)

Gábrriel arkangyal következő küldetése Zakariášhoz szólt az Úr Jézus születése előtt, amikor már nagyon megerősödött a Messiás-várás a zsidó nép körében. Zakariáš éppen áldozatot készült bemutatni a templomban, amikor „az áldozati oltár jobb oldalán megjelent neki az Úr angyala. Látára Zakariáš zavarba jött, és félelem szállta meg. Az angyal azonban így szólt: »Ne félj Zakariáš! Könyörgésed meghallgatásra talált, feleséged, Erzsébet, fiat szül...« Zakariáš erre megkérdezte az angyalt: »Miből tudhatom meg mindezt?... « Az angyal így válaszolt: »Én Gábor vagyok, az Isten színe előtt állok, aki azért küldött, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt ...«” (Lk 1,11-19.)

Gábrriel arkangyal tehát mindig a várva-várt örömhírt hozza.

Szűz Máriának is ő vitte meg az örömhírt, és ő fogadta válaszát is.

Mindenkor felejthetetlen és megrendítő esemény az ember számára az a pillanat, amikor az ég megnyílik, és megnyilvánul előtte a láthatatlan valóság.

Lukács evangélista beszámol arról, hogy az angyal szavait hallva a Szent Szűz zavarba jött, csak hogy az ő zavarát nem az angyal jelenése okozta, mint Dánielnél és Zakariášnál, hanem a rendkívüli köszöntés értelme. Előtte nem félelmetes hatalmasságként jelent meg Gábrriel, hanem mint Isten bizalmas követe, aki „leánykérőben” járt nála.

Szűz Mária látta az angyalt és beszélt is vele.

Aquinói Szent Tamás szerint erre a beszélgetésre a Szent Szűznek nagy szüksége volt, hiszen az angyal látható megjelenése által nemcsak Mária lelkének, hanem érzékeinek is meg kellett győződnie a bekövetkező üdvösséges eseményről. „Az angyal a köszöntésnél látható alakban jelent meg a Szűz előtt. Ez megfelelő volt:

először arra való tekintettel, amit hírül adott. Gábrriel ugyanis azért jött, hogy a láthatatlan Isten emberré válását bejelentse. Ennek megfelelő volt, hogy az esemény bejelentéséhez a láthatatlan teremtmény olyan alakot öltön, amelyben láthatóvá válhatott;

másodszor megfelelő volt az Istenanya méltóságához, akinek nemcsak lelkébe, hanem testébe is be kellett fogadnia az Isten Fiát. Ezért volt szükség arra, hogy ne csak lelkét, hanem testi érzékeit is megerősítse az angyal jelenése;

harmadszor megfelelt az üzenet bizonyossága miatt. Mert nagyobb biztonsággal fogjuk fel azt, amit szemünkkel látunk, mint azt, amit csak lélekben képzelünk el.” (Summa theol. III.)

„Üdvözlégy kegyelemmel teljes! Az Úr van teveled!” -- köszöntötte Gábrriel Szűz Máriát, és szavai örökre beíródtak a keresztyények imáiba. E szavak után került sor az üdvtörténet döntő fontosságú párbeszédére.

Gábrriel arkangyalnak jutott az a megtisztelő feladat, hogy felfedje Szűz Mária előtt a megtestesülésnek emberi értelmet meghaladó csodáját, és átvegye a történelemalakító választ: „Az Úr szolgáló leánya vagyok, történjék velem a te szavaid szerint!” (Lk 1,38.)

Szűz Mária, a Megváltó Anyja

Badalik Bertalan

Az Anyaszentegyház tanítása szerint Szűz Mária nemcsak az Istenembernek, a megtestesült Igének, hanem Krisztusnak, az isteni Megváltónak, mint olyannak is az anyja, amennyiben ezt az anyaságot szabadon vállalta.

Az isteni Megváltó az emberiség megváltására jött a világra.

Az Ószövetségben erősen kidomborodik az a meggyőződés, hogy aki őszintén keresi az Istennel való megbékélést, teljes bizonyossággal el is éri azt. Ennek azonban vannak belső és külső feltételei. Belső feltételei: a bánat, a megtérés, a töredelmes szív, az irgalmas, nevezetesen alamiznára kész lelkület. Külső feltételei: az elégtévő, a helyettesítő jellegű elégtévő cselekedet. Ebben az értelemben az ószövetségi jövendölésekben hangsúlyozottan kifejeződik a gondolat, hogy a jövendő Megváltó szenvedése és halála az üdvösség és bűnbocsánat megszerzésének szükséges eszköze. Szűz Mária ezt világosan tudta a szent könyvekből.

A Megváltó földre jöttének oka az Újszövetségben, a beteljesedés idejében, még erőteljesebben domborodik ki. Maga az Üdvözítő mondja: „Az emberfia azért jött, hogy keresse és üdvözítse azt, ami elveszett” (Lk 19,10). A bűnösök üdvözítőjének és orvosának nevezi magát (Mk 2,17).

Krisztus születésének híradásából kitűnik, hogy itt a Megváltó születéséről van szó, Gábor főangyal éppen azokat a vonásokat emelte ki, amelyeket a próféták az isteni Megváltóról megjövendöltek (Izaiás 6,7; 88. Zsolt 31; Dániel 7,13-14, 27 stb.): „Ne félj Mária – így szólt az angyali üzenet –, kegyelmet találtál Istennél. Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő, a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját... Uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,31-33).

A próféták által megjövendölt jeleken kívül már a születendő gyermek neve is azt mutatja, hogy az angyal az isteni Megváltó születéséről beszélt. Jézus, héberül Jehosua vagy röviden Jésua, aminek jelentése: Isten a szabadító, az üdvözítő.

Az ószövetségi Szentírásból, az angyali üzenetből, a születendő gyermek nevéből, Isten belső felvilágosításából Szűz Mária megtudta, hogy itt az isteni Megváltó születéséről van szó, s tudta, ha vállalja ezt az anyaságot, vállalnia kell mindazt, ami a Megváltó anyaságával jár. Ez annyira világos volt előtte, hogy erre vonatkozólag nem is tett fel kérdést az angyalnak. Az anyaság megvalósulási módját illetően kérdezte az égi hírnököt s a megnyugtató felvilágosítás után alázatosan és szabadon vállalta a Megváltónak, mint olyannak az anyaságát: „Történjék velem szavaid szerint” (Lk 1,38).

Ez a szabadon választott anyaság az alapja annak a széttéphetetlen kapcsolatnak, amely Máriát Krisztussal összeköti.

A Megváltó és a Szűzanya közti kapcsolat az „angyali üdvözet”-nél, azaz Jézus születésének hírüladásánál fejeződik ki legkézzelfoghatóbban az Evangéliumban. De ugyanezt a kapcsolatot nyomatékozza a Szentírás, amikor a kisdéd Jézus anyja jelenlétében először nyilatkozott meg a pásztorokon keresztül a zsidóknak, a három királyon keresztül a pogányoknak, a templomban való bemutatásnál a hivatalos papságnak, a kánai menyegzőn, amikor az Úr Jézus Anyja kérésére első csodáját művelte, és mindenek előtt a Golgotán az áldozat bemutatásánál.

Az egyházatyák és az egyházi írók sok és gazdag formában fejezték ki ezt a kapcsolatot az isteni Megváltó és Szűz Mária között.

Az egyházatyák, összehasonlítva a bűnbeesés, az „angyali üdvözet”, a Jézus Krisztus születése hírüladásának történetét és Szent Pál tanítását Krisztusról, az új Ádámról, mindjárt kezdetben kifejezetten tanították, hogy Szűz Mária nemcsak Krisztus fizikai világrahozatalával, hanem szabadon választott engedelmességével is hozzájárult az emberiség megváltásához.

Az első pillantásra szembeűnük az isteni Megváltó anyja hivatásának csodálatos nagysága. Máriát mindenek fölé emelte Isten, amikor Krisztus anyjául rendelte és az anyai részvételt a természetfölöttiség olyan magaslatára helyezte, hogy ott állott a törtől átdűfött szívvel a kereszt alatt, s Fiával együtt mutatta be az engesztelő áldozatot: visszaadta az Atyának ugyanazon töretlen hittel és szeretettel az a Fiút, akit oly dicsőségesen, hitben meghajolva fogant... Amint az Isten szolgálójáról előre mondta a próféta: „Nem elleneztem, meg nem hátráltam” (Iz 50,5), úgy cseleke-

dett Mária is. Nem akadályozta meg Fiát, hogy testét odaadja a verőknek, orcáját a tépdeseőknek (Iz 50,6), végigszolgáltta Isten nagy tervét. Ebben mutatkozott Isten „szolgáló leányának”, ezzel érdemelte ki a „Serva Dei – Isten szolgáló leánya” elnevezést, de ezzel lett Krisztusnak is hűséges kísérőtársa, „consors Christi – sorsának osztályrészese” és földi életének istájpja. (Horváth S.: Szűz Mária Krisztus fényében 87.o.)

Ez a hivatás és az istenanyaság együtt magyarázza meg némiképp számunkra azt a méltóságot, azokat a kiváltságokat, melyekkel Isten Máriát az összes teremtmények fölé emelte. Szent Pál apostol (Róm 8,19) szerint minden üdvözült Krisztusnak, az Üdvözítőnek képmása. De mi csak testvérei vagyunk, Mária pedig anyja. Ezért az üdvözülési képmás is egészen különös és minden kiválasztottat fölülmuló formában van meg Máriában. Mi csak részesedünk Krisztus megváltásának gyümölcsében, Mária pedig ezek forrásával, a megváltással van szoros kapcsolatban mint az Üdvözítőnek anyja és társa.

Az isteni bölcsesség és szeretet, a megtestesülés és megváltás hittitkát oly „emberszabásúan” valósította meg, hogy az ember már ebből a szempontból is ámulattal nézi. Emberré lett, asszonytól született, úgy élt közöttünk, mint egy közülünk. Ember módra szenvedett és a keresztfán kimondhatatlan kínok között meghalt. Pedig Isten számára ez nem volt szükségszerűség, mert másképpen is megtestesülhetett és megválthatt volna bennünket. S ez az „emberszabású” megvalósítás különösen kézzelfoghatóvá válik jelen tételünkben. S az isteni bölcsesség ezt azért rendezte így, hogy a hittitkokat, Isten cselekedeteit a természetes és természetfeletti életben könnyebben megértsük. Legyen áldott érte szent neve!

* * *

„»És az Ige testté lett.« E szavaknál nincs ünnepeyesebb szó. Az Ige testté lett! Mily megalázkodás, mily szeretet! Testté lett Mária méhében! Mily nagyság, mily dicsőség a Szent Szűz számára! És eljön az a nap, amikor hasonló esemény fog megisméltődni általam is. A testté lett Ige az én kezembe száll alá, és újból felajánlva üdvösségemért és a világ üdvösségéért, a kenyér és a bor színe alatt betér a szívembe. És már közeledik ez az idő, miképpen gondolhatnék másra? Miképpen engedhetném, hogy lelkem ettől a gondolatától akár egy pillanatra is eltávolodjon? Ó Jézus, ó Mária!”...

A.G.Roncalli [XXIII. János pápa] 1903. március 25.

Felvonót szeretnék!

Lisieux-i Szent Teréz

Mindig vágytam arra, hogy szent legyek,
de jaj, amikor a szentekhez hasonlítottam magam,
megállapítottam, hogy oly nagy a különbség köztünk,
mint az égbevesző hegycsúcs
és a hitvány homokszem között...
Bár el is csüggedhettem volna, ezt mondtam magamnak:
a jó Isten
nem sugallhat megvalósíthatatlan vágyakat,
ezért kicsinységem ellenére is
törekedhetem az életszentségre.
Nagyobbá lenni nem tudok,
el kell hát viselnem magam olyannak,
amilyen vagyok,
minden tökéletlenségemmel együtt,
de meg akarom keresni a módját,
hogyan az égbe jussak,
és pedig egy kicsi, nagyon egyenes, nagyon rövid,
egészen új kis úton keresztül...
Egy felvonót szeretnék találni,
hogyan Jézushoz emelkedjem,
mert túlságosan kicsi vagyok ahhoz,
hogyan a tökéletesség meredek lépcsőfokait járjam...
És e szavakat olvastam le
az Örök Bölcsesség ajkáról:
„Ha valaki egészen kicsi, jöjjön hozzám!”...
És tudni akarván, hogyan bánssz az egészen kicsivel...
íme ezt találtam:
„Miként az anya ringatja gyermekét,
úgy vigasztallak meg téged,
a keblemen hordozlak és a térdemen ringatlak”...
A felvonó tehát a Te két karod, Jézusom!
Ehhez nem kell nagyobbodnom,
elég csupán egészen kicsinnyé válnom.

A papi méltóságról

Aranyszájú Szent János († 407.)

Aranyszájú Szent János hat könyvet írt a papságról, melyekben többek között elmondja, mekkora tiszteletet érdemel a papi méltóság, és hogy a szent szolgálatra való meghívás milyen tiszta életet kíván a papoktól.

„Gondold meg tehát, hogy milyen minőségűeknek kell lennie a kezeknek, amelyek a szent szolgálatot teljesítik, milyen minőségűeknek kell lennie a nyelvnek, amely oly szent szavakat mond ki (az átváltoztatásnál) és milyen minőségűeknek kell a léleknek lennie, amely ezt a szellemet magába fogadja! Valóban tisztábbnak és szentebbnek kellene lennie, mint amilyen a többi embereké! Mert ez idő alatt (a szentmise-áldozat alatt) angyalok veszik körül a papot. Az egész szentély, és mindenekelőtt az oltár körüli tér tele van égi seregekkel annak tiszteletére, aki (az átváltoztatott kenyér és bor színe alatt) jelenvalóvá vált az oltáron. Ez teljesen hihető, ha meggondoljuk, hogy mi megy végbe az oltáron. Ehhez még hozzáteszem, amit egy tiszteletreméltó idős embertől hallottam, hogy egyszer ő is méltónak bizonyult ilyen látomásra. Azt látta, hogy az oltárt angyalok sokasága vette körül, akik ragyogó ruhában földig hajoltak, ahogyan a király előtt szoktak.”

Többször hangsúlyozta Aranyszájú Szent János, hogy az angyalok erőteljes hangon éneklik a háromszoros „szentet” az isteni Felség előtt, és a szentmise alatt mi, emberek a szeráfokkal együtt énekelünk, velük állunk ott...

A földi liturgia Aranyszájú Szent János szerint az angyalok mennyei liturgiájának visszatükröződése, a két liturgia egyesül, a mennyei és a földi, és ez mindenekelőtt a prefációban fejeződik ki, amikor az Egyház meghív minket, hogy a trónokkal és uralkodókkal, a kerubokkal és a szeráfokkal egyesüljünk, hogy a szeráfok dicsőítő énekét a „Trishagion”-t (a szent, szent, szent-et) együtt énekeljük. Ezért mondja Aranyszájú Szent János egyik szentbeszédében: „Mérlegeld, hogy kinek a társaságában vagy!, és kinek a társaságában szándékozol Istent megszólítani! A kerubokkal! Képzeld el, milyen kórusba társulsz! Senki ne vegyen részt hanyagul ezekben a szent és titokzatos énekekben! Senki ne ragadjon le földi gondolatainál, hanem azoktól elszakadva emelkedjen a mennybe, mintha a felséges Isten trónja mellett állna és így énekelje a szeráfokkal Isten fenségének és méltóságának szent dicsőítő énekét!”... „Nemcsak

a megkeresztelt emberek mondják ezt a megszólitást szent félelemmel, az angyalok leborulnak az Úr előtt, az arkangyalok könyörögnek előtte. Ahogy egykor az emberek levágott olajágakat lengettek a király előtt, hogy szeretetre és könyörületre hangolják, az angyalok ebben a pillanatban (a felajánlásnál) olajágak helyett az Úr Testét ajánlják fel és így könyörögnek az emberiségért.”

Elhagyatott kálváriák

Török József, történész, teológus

Még kisgyermek voltam, amikor egy nagybőjti péntek koradélutánján keresztanyám kézen fogott és kivitt a poros, alföldi kisváros házunktól bizony messzire fekvő kálvária-kápolnához, amelynek már az utcája is feketéllett a kis dombon álló épület köré igyekvőktől. A következő évben már új neve volt az utcának – Beloianisz – s a hívek a templomokban megtudhatták: nem a szokott helyen, szabadtéren lesz megtartva péntekenként a keresztúti ájtatosság, hanem a templomokban, és nem délután 3 órakor, a szent-megváltó keresztthalál órájában, hanem este, hogy senki ne hiányozzon a szocialista hazát építő, termelő munkából az ájtatosság miatt.

Aztán másfél évtized múltán, amikor a hívek szinte önmaguktól egyházközségi tanácsot szerveztek, s annak a nagyhírű kórházi főorvos személyében elnököt is választottak, fölvetődött a keresztút végzése nagy-pénteken délután 3 órakor az eredeti helyszínen. A kálvária-kápolna vaskerítésén megjelent egy kézzel írt hirdetmény, s minden különösebb szervezés nélkül félszáz hívő gyűlt össze, noha pap nem tudott jönni. A keresztút végzése nincs kötve az egyházi rend szentségéhez, tehát a jelenlévők az áldott emlékü főorvos előimádkozásával, énekelve, áhitattal végigjárták a stációkat s végezetül megígérték, hogy nem engedik a kápolnát rommá válni. Néhány hét múlva a környékbeliek között megindult a gyűjtés, s még azon a nyáron kőműves javította ki a tetőzet meg a vakolat hibáit. A közel lakók a gondosan gaztalanított dombocskát virágokkal beültették és a stációs oszlopok meg a kereszték előtt rózsabokrok gyökereztek. Az némi teológiai gondot okozott, hogy a bal lator keresztje elé szabad-e virágot ültetni, de mert a jobb latrot megilleti, a szimmetria kedvéért a kertészkedők zsinata úgy döntött, hogy onnan sem spórolhatják el a rózsabokrokat. Attól kezdve minden nagybőjtben megtartották

a keresztúti ájtatosságokat, sőt nyáron az apostolfejedelmek ünnepén szentmisét mutatott be az egyik káplán a környékbeli hívek öröme, fölelevenítve az aratáskezdeti valahai áhitatot. Mindezek után nem volt meglepő, hogy e sorok írója néhány évvel később, immáron negyedszázada a kápolnában mutatta be első szentmiséjét.

Mindennek fölelevenítése nem a régi emlékek ébresztgetése, hanem azt szeretné elérni, hogy az olvasókban tudatosuljon: a hívő közösségek szégyene, ha a falu vagy a város kálváriája elhanyagoltan árválkodik. A világi hívek az egyházi életbe bekapcsolódhatnak, ha magukénak érzik a kálváriát, s rendbe teszik, felújítatják, rendben tartják. A milleneum évében, nagybőjt során tudatosítani kell, hogy a kétezer évvel ezelőtti megtestesülés a megváltás miatt történt, a megváltás pedig a keresztút után a Kálvárián vált valósággá. A jeruzsálemi Kálváriára legtöbben nem zarándokolhatunk el, ám minden helybéli kálvária egy kis darab Jeruzsálem a közelünkben, amivel törődni, amit szeretni kell, hiszen az előttünk járó keresztény nemzedékek imádságai megszentelték azokat. Ha pedig nincs olyan kálvária a közelben, ami gondozásra szorul, ahová el lehetne menni, akkor vegyünk részt a templomokban tartott keresztúti ájtatosságokon, vagy magányosan járjuk végig a stációkat, miként a Szűzanya tette felidézve a világ Megváltójának értünk vállalt szenvedéseit.

* * *

„A tükör, amelyre a Nap ráragyog, felfogja a sugarakat. Ha egy másik tükröt helyezünk a napsütötte tükörrel szembe, az is épp olyan élesen visszaveri a Nap sugarait, bár csak visszaverődés által kapja. Csak nehezen lehet megállapítani, melyik tükör kapja közvetlenül és melyik visszaverődés által a fényt. Szűz Mária mint hibátlan, tiszta tükör állt az Igazságosság Napja előtt, amelynek sugara csodálatos tökéletességű és végtelen sok erényt árasztott lelkébe. Ezek az erények oly tisztán tükröződtek Szent Józsefben, mintha épp oly tökéletes lenne, mint a dicsőséges Szent Szűz, és erényei épp oly nagyok lennének, mint Mária erényei. Ha a Boldogságos Szent Szűz egészen tiszta, szeplőtelen és olyan tiszta volt, mint a hó, igen, ő volt maga a szüzesség, milyen nagy lehetett akkor ebben az erényben Szent József!”

Szalézi Szent Ferenc

Atyám, a Te kezedbe ajánlom lelkemet!

II. János Pál pápa

Ez a szó, Krisztusnak utolsó kiáltása a keresztről, olyan szó, mely lezár, lezárja a szenvedés misztériumát, és megnyitja a megszabadulás misztériumát a halálon keresztül, egészen a feltámadásig.

Fontosak e szavak, az Egyház tudatában van ennek, bevette liturgiájába. Mindennap e szavakkal zárja... Atyám, a Te kezedbe ajánlom lelkemet!

Ma, a II. évezred végén, szeretnénk ugyanezeket a szavakat kimondani az egész emberiséggel együtt. Az évezredek nem beszélnek, az évszázadok nem beszélnek, de az emberek beszélnek, az emberek ezrei és milliói beszélnek, azok az emberek, akik kitöltötték ezt a teret, a XX. századot, a II. évezredet.

Ma ezekkel az emberekkel együtt szeretném kimondani e szavakat, akik polgárai voltak a XX. századnak, a mi második évezredünknek, mert e szavak, a keresztfeszített Krisztusnak e kiáltása nemcsak lezár, hanem nyit is.

Atyám, a Te kezedbe ajánlom lelkemet! – ez a szó megnyit, ezt kívánom az idei nagypéntek végeztével, 1999 húsvétjának vigíliáján, hogy ez a szó, ez az ige legyen mindannyiunk utolsó szava: Atyám, a Te kezedbe ajánlom lelkemet!

A keresztfá tövében

Ordass Lajos

A Golgotán – íme – áll a keresztt.

Rajta véresen, szörnyű szenvedés kínjaiban Te, az egyetlen szent. Fejed felett írás indokolja halálos ítéletedet. Azt is gúnyolódó kedvvel jó tréfának szánták.

Áll a keresztt.

A szándék, amivel odaállították, az volt, hogy rajta Téged megsemmisítsenek. Hirdetnie kellett volna, hogy merész álmaidnak – íme – ez a sivár kudarc lett a vége. Megváltó szent műved temetőhelyévé kellett volna válnia ennek a keresztnak. Riasztó jellé akarták tenni az egybegyűlt szemtanúk számára is, meg minden ember számára, aki esetleg erre a helyre vetődik, mint a történelem bűvára. Ne próbálkozzék többé soha senki azzal a kísérlettel, hogy az embert Isten gyermekévé tegye.

A keresztt eddig mindig a véget jelentette.

Csak ez az egyetlen keresztt nem.

Ez kezdetnek bizonyult.

Akik Téged odaszegeztek a keresztfára, arról az egyről feledkeztek meg, hogy ezen a kereszten Te vagy. Éppen Te. Te akinek hatalmad volt ahhoz, hogy mindent átváltoztass. Nemcsak a pusztá kövét kenyérré, nemcsak a kánai vizet borrá! Amihez mennyei hatalmaddal hozzáértél, az átváltozott. Betértél az utált vámszedőhöz, látogatásod pillanatától kezdve megtisztelő állapot volt megtérő publikánusnak (vámosnak) lenni. Az önigazságában tetszelgő farizeussal szembeszálltál, és ebből az összecsapásból a dicsőségétől elvakult farizeus úgy került ki, hogy ettől kezdve neve kétes értékű jelzője lett minden képmutató embernek. Vak-ságot látássá változtattál. Lázár sírja nem maradt temetőhely. Innen az élet evangéliuma zendült meg.

Minden más kereszt az átok fája volt.

Azt a bitófát azonban, amelyre Téged fölfeszítettek a Golgotán, az örök áldás fájává tetted, Te, a nagy átváltoztató.

Életedben szüntelenül ide készüldtél. Másoknak az élő Istentől az élet üzenetét hoztad. Ezt hirdetted fáradhatatlanul. Éjszakai magányos órákon Nikodémusoknak. A hegyoldalon sokezres tömegnek. De magad ide készültél. A halál helyére. Utolsó készülődésedkor elvonultál az emberek szeme elől az Olajfák-hegyére. Egyedül Isten színe előtt akartad elvégezni a fölkészülést. A halál áldozatát aztán már a perzselő napsütésben, a nyilvánosság szeme előtt szenvedted el.

Ezt a keresztet – ezt az egyetlen – választóvonallá tetted az üdvösség és kárhozat között.

* * *

„Miért nem akadályozza meg Isten, hogy rosszat tegyünk? Azért, mert az embert nem automatának, hanem saját képére és hasonlatosságára teremtette. Ha valakit szívből szeretünk, azt várjuk, hogy szabad elhatározásból viszonzza szeretetünket. Isten végtelenül szeret minket, és meghagyja szabadságunkat, hogy mi tegyük meg az alapvető elhatározást. Megadja a szabadságot ahhoz, hogy szeressünk vagy visszautasítsuk a szeretetet, hogy kisugározzunk valamit a Jézussal való csodálatos közösségből vagy elszakadjunk Tőle. Megengedi, hogy másokat is szomjassá tegyünk az élő Istenre. Isten meghagyja nekünk a szabad választást és mégsem figyeli tétlenül az embert. Vele együtt szenved.”

Teréz anya

Az emberek nem ismerik szeretetem mértékét

Sr. Anna Ali

Jézus szavai: „Figyelj rám, leányom, imádkozz és hozz hozzáam lelkeket! Szomjúhozom! A világot én mentettem meg kereszthalálom által. Arcomat könny és vér borította. Szenvedésemben nagy szomjúság gyötört. Az emberiség megváltásáért érzett égető szomjúság. Keserves kínok közt haltam meg enyhület nélkül, hogy az emberi nem eljusson az örök életre. Mily fájdalom látnom, hogy a lelkek kárhozatra jutnak, és én hiába ontottam ki értük véremet!”

„A lelkek, akiket oly nagyon szeretek, nem ismerik szeretetem mértékét. Véres könnyeimmel hívok minden lelket országomba, amit nekik adtam végtelen szeretetemben. Biztosítsd a lelkeket afelől, hogy közeledik az idő, amikor mindez a gonoszság megszűnik és örökké tartó igazságosság lép helyébe.”

„Ezek az én magányos óráim. Virrasztok a bűnösökért, és sohasem pihenek. Tabernákulumom fátylán keresztül figyelem, hogy meglátogat-e valaki. Örömet lelem abban, ha megfizeted a bűnösök adósságát, és engesztelsz, amikor bántalmazni és becsmérelni hallod Oltáriszentségemben való jelenlétemet.”

„Leányom, imádkozz sokat, és virrassz velem! Oltárt akarok emelni a szívedben! Ne fáradj bele az imába! Ne fáradj bele a virrasztásba, és maradj ébren velem! Most a pogányság diadalmaskodik, az ördög minden erejét megfeszíti, hogy eltörölje a szentmise áldozatot. Azt keresi, hogyan vezesse félre a lelkeket. Egyházamban körbejár és igyekszik mindenkit becsapni hazugságaival.

Sokan már gyermekkoruktól kezdve a kárhozat felé sodródnak szüleik vétke miatt, akik nem akarnak többé hallani az Örök Atya létéről. Őket akarom megtéríteni a hívők imája által.”

„Hozz nekem imád által még több lelket! Sokszor adok önfeledt örömet neked, hogy eltöltse szívedet szeretettel, és fel tudj ismerni engem. Hívlak, hogy add át magadat a véső megmunkálásának! A lelkek iránt érzett jóakaratom miatt szeretlek téged.

Ne fáradj bele a lelkekért való imába és könyörgésbe! Azt kérem tőled, hogy figyelj rám! Azon kevesek kedvéért, akik szeretnek engem, megáldom a lelkeket és újból a kegyelem állapotába vezetem őket.”

(1987.)

Hinni a föltámadásban

Carlo Carretto

Mária, mondd el nekem újra: mi történt azon a reggelen? Könnyű volt-e a születő Egyháznak, Péternek, az apostoloknak, a tanítványoknak meggyőződniük arról, hogy Jézus föltámadt?

Honnan jött ez a meggyőződés? Mert látták őt?

És miért nem hittek az asszonyoknak, akik látták őt? (vö. Lk 24,22.)

Mit segített a látás? Miféle látás volt az, ha még Magdolna is összetévesztette Jézust a kertésszel? (vö. Jn 20, 15.) Mit is látott ő?

Hogy is állunk a látással, ha valaki képes fél napig együtt vándorolni Jézussal az Emmausba vezető úton, anélkül, hogy fölismerné? (vö. Lk 24,16.)

Nem, az ember nem a szemével látja Krisztus föltámadását: csak hitben. A szemek könnyen tévedhetnek, és legfőljbbe a jelet látják.

Vajon könnyebb a dolgunk a szóval? Biztosan.

Mindenekelőtt, ha ez a szó Isten szava: „Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétáknál megmagyarázta nekik, amit az írásokban róla megírtak” (Lk 24,27).

Az Igével kapcsolatban is szükség van azonban a hitre, mert először a hitben teljesedett be Isten Fiának kinyilatkoztatása.

„A kenyértörésnél ismerték fel őt. Ő azonban eltűnt szemük elől” (vö. Lk 24, 30 sk).

Istennel a hitben találkozunk.

Életet teremtő ereje a reményben ragad meg bennünket.

Őt magát a szeretetben tapasztaljuk meg.

És a hit sötét.

Ha apád vagy anyád, fiad vagy lányod, menyasszonyod vagy legkedvesebb barátod halálos ágyán fekszik előtted, és te az elválástól való halálos félelemmel tekintesz rájuk, mondd magadnak és mondd nekik: Bátorság, viszontlátjuk egymást Isten országában!

Ennyit jelent hinni a föltámadásban.

És ezzel még nincs vége.

A föltámadt Krisztusban hinni még mást is jelent.

Kalkuttai Teréz anya számára azt jelenti, hogy fölszedje az utcáról a haldoklókat, és számodra, hogy valami hasonlót cselekedj.

Martin Luther King számára azt jelenti, hogy dacoljon a halállal, és a te számodra, hogy ugyanúgy kockáztasd testvéreidért életedet.

Roger Schütz testvér számára azt jelenti, hogy megnyissa a konventet, hogy a világ számára reménységgé legyen, így nyisd meg te is a házadat.

Minden misszionárius, aki elmegy az idegenbe, a föltámadásba vetett hit megvalósítója.

Minden menhely, amelyet a leprások ápolására rendeznek be, Credo a föltámadásban.

Minden békeszerződés a föltámadásba vetett hit ünnepi kinyilvánítása.

Minden szolgálat, amelyet elvállalsz, a föltámadásba vetett hit cselekedete.

Ha megbocsátasz az ellenségednek,

ha enni adsz az éhezőknek, ha védelmezed a gyöngét,
a föltámadásban hiszel.

Ha van bátorságod házasságot kötni,

ha elfogadod a világrajövő gyermekeket, ha házadat építed,
a föltámadásban hiszel.

Ha reggel vidáman kelsz föl,

ha együtt énekelsz a fölkelő nappal, ha örömmel indulsz munkába,
a föltámadásban hiszel.

A föltámadásban hinni

annyit jelent, hogy bizalommal öleled át az életet,
azt jelenti, hogy jót tételezel föl testvéreidről,
azt jelenti, hogy nem félsz senkitől.

A remény fájdalmas.

A szeretetet keresztre feszítették.

Mária, segíts hinnem, add nekem a te hitedet!

Mondd meg nekem, mit jelent Fiad föltámadásában hinni!

Szívesen elmondom neked, de el ne felejtssd!

Ha látod, hogyan dönti le a vihar az erdőket,
hogyan rombolja le a földrengés a városokat,
hogyan falja föl a tűz a házadat,

mondd magadnak:

hiszem, hogy az erdő ismét kivirul,
a föld ismét megnyugszik,
és házamat újra fölépítem.

Ha híre jár, hogy háború lesz, és az emberek halálos rettegésben élnek, „mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad” (Mt 24, 7), akkor elszánt bátorsággal mondd magadnak: Jézus mindezt előre megmondta nekem, és hozzátette: „Nézzetek föl és emeljétek föl fejeteket, mert elérkezett megváltástok ideje” (Lk 21,28).

Ha torkon ragad a bűn, és úgy véled, hogy megfulladsz és a végét járod, mondd magadnak: Krisztus föltámadt a halálból, és újjáalkotta az eget és a földet.

Ha gyermeked elcsatangol és kalandokat keres, ki tudja hol, és te mint apa vagy anya úgy érzed, hogy szertefoszlanak álmaid, mondd magadnak: Gyermekem nem vész el Isten szeme elől, haza fog térni, mert Isten szereti őt.

Ha látod, hogy körülötted hogyan alszik ki a szeretet, és olyanok az emberek bűneikben, mint akiknek elment az eszük, és elposványosodnak árulásukban, mondd magadnak: A szakadék fenekére zuhannak, de meg fognak térni, mert Istentől távol nem tud élni az ember.

Ha a világ úgy jelenik meg előtted, mint Isten merő veresége, ha torpig vagy a zülléssel, a durvasággal, a terrorral, a háborúval, s mindez tovább szaporodik, és ha a világ káosznak tűnik, mondd magadnak: Jézus meghalt és föltámadt, hogy szabadulást hozzon és üdvössége már jelen van közöttünk.

A föltámadásban hinni

azt jelenti, hogy gondolsz arra,
hogyan Isten az édes jó Atyád, Jézus a testvéred,
én pedig, Mária... ha akarod, az Édesanyád!

(Részlet C.Carretto: „Boldog vagy, mert hittél” című művéből)

A cönákulum ideje

Gobbi atya

„Egy hete vagy itt kisfiam, hogy csodálatos cönákulumokat tarts Mozgalmam papjaival és híveivel Spanyolország fővárosában, amelyet Ellenfelem különös ravaszsággal támad és sújt, de amelyet én óvok és megvédlek Szeplőtelen Szívem biztos menedékében.

Ezért különös figyelemmel éljétek át a Krisztus mennybemenetele és pünkösdi ünnepe között lévő liturgikus időt, amely a cönákulum ideje.

Emlékezzetek vissza arra az időszakra, amit együtt töltöttem az apostollokkal a jeruzsálemi cönákulumban, egyesülve az imában és a pünkösdi csodálatos esemény bekövetkezésére való lelkes várakozásban.

Ez a cönákulum ideje az Egyház és az egész emberiség számára.

A cönákulum ideje az Egyház számára, melyet meghívtam, hogy lépjen be Szeplőtelen Szívem cönákulumába.

Ebbe az új és lelki cönákulumba kell most betérnie minden püspöknek, hogy a velem való szüntelen ima által és általam elnyerhessék a Szentlélek különleges kiadását. Ő majd kinyitja az értelmeket és a szíveket, hogy fogadják az isteni bölcsesség ajándékát és így eljussanak a teljes igazság megérésére és tökéletes tanúbizonyágukat adják Fiamnak, Jézusnak.

Ebbe az új lelki cönákulumba kell belépniük a papoknak, hogy a Szentlélek megerősítse őket hivatásukban, és a velem és általam végzett imából erőt, biztonságot és bátorságot merítsenek arra, hogy Jézus Evangéliumát teljes egészében hirdessék és betű szerint megélik, mint a kicsinyek, akik örömmel táplálkoznak minden szóval, ami Istentől való.

Ebbe az új lelki cönákulumba kell belépnie minden hívőnek, hogy segítséget kapjanak keresztségük megélésére, és a szentség felé vezető minden napi útjukon világosságot és megerősítést kapjanak a Szentlélektől.

Csak így válhatnak ma a föltámadt és köztöttek élő Jézus bátor tanúivá.

Ez a cönákulum ideje e szegény emberiség számára, melyet megszálltak a gonoszság lelkei és feltartóztattak az élvezetek és a fösvénység, a bűn és a tisztátalanság, az önzés és boldogtalanság útján. Az emberiségnek most be kell lépnie Szeplőtelen Szívem cönákulumába: itt mint Anya megtanítom őket imádkozni és bűnbánatot tartani, elvezetem őket a bűnbánatra és a megtérésre, a szív és az élet megváltoztatására.

Ebben az új és lelki cönákulumban felkészítem őket a második pünkösöd ajándékainak fogadására, ami megújítja a Föld színét.

Ezért kérem ma, hogy az Egyház és az emberiség lépjen be abba a cönákulumba, amelyet az égi Édesanya készített számotokra.

A tisztulás és a nagy szenvedés időszaka, amelyet most éltek át, legyen számotokra a cönákulum ideje!

Lépjetek be mindannyian Szeplőtelen Szívem új és lelki cönákulumába, hogy egyesüljetek a velem, égi Édesanyáttal együtt mondott mélyes és szüntelen imában, arra várakozva, hogy beteljesedjék az immár közeli második pünkösöd nagy csodája.”

Mária-kegyhelyek

Gyöngyös

A gyöngyösi ferences templom a XIV. században épült gótikus stílusban. Adatok vannak arra, hogy a Gutkeled nemzetségből származó Báthoryak építtették 1330-ban. Esterházy Pál írja az 1696-ban megjelent „Mennyei Korona...” című munkájában, hogy a templomban lévő Fájdalmas Szűzanya szobrot már a török hódoltság alatt is nagy tiszteletben tartották. A jelenlegi kegyszobrot a hagyomány a XV. századból származtatja, valószínűbb azonban, hogy 1600 körül faragta egy ismeretlen művész. Festett faszobor, a ruhák aranyozottak. A múlt század első felében készült képen – Jordánszky Elek könyvében – koronával ábrázolták mind a Fájdalmas Anyát, mind pedig az ölében fekvő halott Krisztust, ma azonban nincs rajtuk korona. A kegyszobor részére Almásy András plébános még 1680-ban mellékoltárt készíttetett, ezen helyezkedik el a pieta, az egyik legszebb magyarországi Fájdalmas Anya szobor.

Ferences szokás szerint közvetlenül a templom mellé épült a kolostor, ez már a XIV-XV. században magyar művelődési központ volt, amiről nagyszerű könyvtárának maradványai is tanúskodnak. A torony a szentély mellett áll. Harangja sok száz éve szentmisére, imaórákra, a szerzetesekkel közös zsolozsmázásra hívja a város lakóit.

A plébániatemplom felszentelési címe: Sarlós Boldogasszony. A többször átalakított, belsejében neogótikus jellegű templomba lépve tekintetünk a nagyszerű főoltár képre esik, amely Máriának Erzsébetnél tett látogatását ábrázolja. (Kranowetter Gábor festette 1760-ban.) A zarándokok a főoltárnál először a Boldogságos Szűz Máriát köszönthetik, a Fájdalmas Szűzanya kegyszobra az egyik jobb oldali mellékoltárnál várja őket.

Gyöngyös a XVI. század óta búcsújáró hely. A kegyszobor előtt imádkoztak már a 150 éves török uralom alatt is Heves, Nógrád és Jász-Nagykun-Szolnok megye katolikus hívei. A Fájdalmas Anya segítségét kérték azokban a sanyarú időkben, hálát adtak Neki a közbenjárására nyert jókért, kegyelmekért. A zarándoklat, búcsújárás azóta is tart. Ma is sokan

keresik fel a ferences atyák templomát, hogy föltárják szívüket-lelküket a Szűzanya előtt, pártfogását kérik és erőt nyerjenek Nála az élet küzdelmeihez.

A templom főbúcsúja Sárlos Boldogasszony napján, július 2-án van. Sokan keresik fel a templomot augusztus 2-án, a ferences templomokban tartott porciunkula búcsú napján is, legtöbbször azonban a Fájdalmas Szűzanya ünnepén, szeptember 15-én zárandokolnak a kegyhelyre.

K.D.

* * *

Keservesen siratja Mária Fiát,
Midőn látja halálra menni magzatát.
Csordul könnye Máriának
Szíve szakad Szűzanyának nagy bánatjában.
Nincsen helye bús Szívének,
Nyugodalma nincs lelkének nehéz kínjában.

Senki sincsen sorsosa nagy fájdalmának,
Nincs segítő orvosa nehéz kínjának,
Szűz Mária elfáradott
Egész teste elbágyadott nagy bánatjában.
Piros színe elhervadott,
Áldott Anya ellankadott a nagy sírásban.

Merre vagytok Mária jóakarói?
Merre vagytok bánatja igaz szánói?
Bár jó szívvel ápolnátok,
Gyenge karját megfognátok, mert elfáradott,
Rózsavízzel öntöznétek,
Balzsamokkal illelnétek, mert elbágyadott.

Ó kegyetlen nemzetek, kőszívű népek!
Ezt a pogány vadságot hogy tehetnétek?
Szegényt úgy megkínóztátok,
Mindhalálig bántottátok az Isten Fiát.
Bűnötöket elhagyjátok,
Bűnbánattal sirassátok az egek Urát!

(Bozóki: Énekeskönyv, 1797.)

A limpiasi csodálatos feszület

A napsütötte észak-spanyol Santander tartományban, nem messze Garabandáltól és Lourdes-tól található Limpias. A templom főoltára felett függ egy 300 éves fa feszület. Maga a corpus 2,34 m magas. A Megváltó alakját Pedro De Mena andalúziai szobrász faragta, aki 1693-ban Malagában halt meg. A Megfeszített arca különösen művészi, igen élethűen ábrázolja a haldokló Údvözítő halálküzdelmét. (Ezért hívják „Santo Christo de la Agonia”-nak.) Felemelkedett mellkassal láthatjuk Jézust, amint ajka az utolsó lélegzetre nyílik és szeme vágyódva az égre tekint.

A kereszt eredetileg Isidoro Bernales limpiasi születésű gróf tulajdona volt, aki Cadizban, Dél-Spanyolországban lakott. E feszület előtt esdekeltek Jézus segítségéért az emberek Cadizban, amikor a várost 1755-ben egy közeli földrengés következtében nagy tengerár fenyegette. A tenger egyre beljebb nyomult a városba. A lakosok körmenetben könyörögtek Istenhez, és szentképeiket is magukkal vitték. Úgy látszott semmi sem segít, mert a tenger egyre áradt. Akkor a gróf engedélyével erős emberek kivitték a keresztet a tengerpartra, és a víz szélén felállították. És íme az áradat megállt! Ezen felbátorodva beljebb vitték a keresztet a visszavonuló áradatba, ott is felállították, és a tenger ismét visszahúzódott. (Még ma is látható a csodás esemény dátumát megörökítő márvány emléktábla Cadiz Caleta városnegyedében). Ettől kezdve ezt a keresztet csodatévőként tisztelték. Később a gróf utódai szülőhelyének ajándékozták, ahol először egy mellékoltáron, majd a főoltáron kapott helyet.

1919 böjtjében, március 22-30-ig, két kapucinus barát missziót tartott Limpiasban. A két pap megrázó beszédeinek eredményeként a falu minden lakosa szentségekhez járult öt ember kivételével. Amikor a misszió végén március 30-án, vasárnap reggel P. Agatangelo beszédet tartott, felkiáltott egy kislány, aki a kereszt közelében állt: „A Krisztus megmozdult, a Krisztus rám néz.” Utána azonnal felkiáltott egy második, majd egy harmadik gyerek is. Végül még ötven más személy is részesült a rendkívüli látványban. A jelenlévők megrendülten térdre estek. A prédikátor szavai szinte feleslegessé váltak, olyan csodálatos események következtek. Megelevenedett Jézus alakja, mozgott a szeme, felnyitotta ajkát, megmozdította töviskoronás fejét, és arckifejezése is megváltozott. Előfordult, hogy arcszíne sötétkék, földszürke majd halottsápadt lett, míg vissza nem nyerte eredeti színét. Testét a halál verítéke borította, különösen nyakát és mellét. Időnként könnyekkel telt meg a szeme. Némelykor világos piros vér folyt sebeiből. Különösen a töviskorona sebeiből

csordult le vére arcára és mellére. Majd oldalsebéből folyt vér és víz. Félig nyitott szája is megtelt olykor habbal és vérrel. Ezek a jelenségek élethűen tükrözték az Üdvözítő kínszenvedését és haláltusáját.

A sok zarándok között egy kubai püspök is eljutott Limpiasba. Rómában járt a Szentatyánál, amikor útközben Limpiasról hallott, de nem sokat adott a szóbeszédre. A santanderi kikötőben hajóra akart szállni Kuba felé, de ismerősei azt ajánlották neki, ha már egyszer itt jár, ne mulassza el a limpiasi fészületet megtekinteni. A püspök ráállt és odautazott. Bement a templomba, ahol számos zarándok jelenlétében éppen szentmisét mutattak be. Az út fáradalmaiktól kimerülten majdnem elaludt, de a tömegből felhangzó kiáltások magához térítették. Felemelte tekintetét, és egészen világosan látta, amint Krisztus lassan felnyitja, majd megint becukja ajkát, amint fejét egyik oldalról a másikra fordítja, és a halálküzdelem látszik rajta, mintha éppen utolsó perceit élné. Délután mindez megismétlődött a megrendült püspök jelenlétében. Hazatérve pásztorlevelet bocsátott ki, leírta mindazt, amit saját szemével látott. Pásztorlevelét a hívekhez és az állami vezetőkhez szóló komoly intellemmel fejezte be felszólítva őket, hogy addig döntsenek Krisztus mellett, amíg nem késő.

Az is előfordult, hogy a halálküzdelem olyan élethűen játszódott le a fészületen, hogy a jelenlévők felkiáltottak és Istenhez könyörögtek, hogy szűnjék meg ez a rettenetes látvány.

Említésre méltóak Pinar del Rio püspökének szavai: „A fészület szemei porcelánból vannak és mozognak, szája fából, mely felnyílik és összezárul, a feje is fából van, és mégis mozog. Nem lehet megmagyarázni az izzadást, még kevésbé a vért, amit arcán lecsorogni és száján kibuggyanni látunk. A fából készült mellkas tágulását és összehúzódását sem lehet természetes okokkal magyarázni. Itt minden csalás ki van zárva.”

Limpiasban feltűnő gyógyulások történtek, sok pap is visszanyerte egészségét. P. Agatangelo szerint a limpiasi fészület csodája kétségkívül „Isten végtelen irgalmának jele, aki az emberiséget számtalan bűne ellenére ki akarja emelni vakságából.” A spanyolok közadakozásból a Madrid melletti Los Angeles hegyen egy 24 m magas Jézus Szíve szobrot állítottak fel, melyet 1919. május 30-án nagy pompával, a királyi család és a püspöki kar jelenlétében áldottak meg. A király olvasta fel az áldás szövegét, amely mélységes hódolatot fejez ki Jézus Szentséges Szíve iránt. Sok család felajánlotta magát Jézus Szívének.

Limpiasban sokan tettek tanúságot a látott jelenségekről. Az orvosok és orvostanhallgatók különös pontossággal figyelték meg a haláltusát. Némelyek észrevették, hogy Krisztus szeretettel rájuk tekint, ami szívük-

ben érintette meg őket. Mások egy szigorú tekintet hatására elerőtlenedve térdre borultak és bocsánatért esedeztek. Sok ezren írták le élményüket a sekrestyében lévő emlékkönyvbe. Ezek között van több püspök, pap, szerzetes, de van katona, egyetemi tanár, orvos, jogász, lapszerkesztő is. Sokan megvallották, hogy hitüket itt nyerték vissza. A különleges események gyakran történtek olyankor, amikor zarándokok érkeztek, de leginkább 13 és 15 óra között, amikor Krisztus a kereszten szenvedett. Az egyik zarándoklat alkalmával a hívek már bent a templomban imádkoztak, míg hitetlen sofőrjük kint maradt, és csak később nagy rábeszélésre ment be a templomba. A kereszthez érve hirtelen felkiáltott: „Bocsáss meg!” – és elsápadva földre roskadt. Krisztus tekintete bűnbánatra indította. A kocsiig sem tudott elmenni saját lábán, és vezetni is képtelen volt hazafelé.

Máskor egy jámbor apa járt ott hitetlen fiával. Az Üdvözítőhöz könyörgött, hogy adja vissza fiának a hit kegyelmét. Krisztus gyengéd és vigasztaló pillantással felelt az imára, de a fiú csak nevetett. Nevetése azonban nem tartott soká, rövid idő múlva hallani lehetett kiáltását: „Bocsáss meg, Istenem, bocsáss meg!” – és térdre borult a feszület előtt.

A „Del Pueblo Astor” c. újság a következő feltűnő eseményről tudósított: Amikor egy domonkosrendi atya a szószékre lépett, Krisztus több percen át jelentősen ránézett, azután becsukta szemét és ajkát, és úgy maradt a prédikáció végéig. Ekkor a szónok a keresztre tekintett és így szólt: „És most, szentséges Krisztusom, add reánk áldásodat!” Ebben a pillanatban Krisztus mosolyogva felnyitotta szemét és fejével bölintott, mintha igenlő választ adna.

* * *

„Íme hát minden a kereszten áll, minden a halálon fordul, nincs más út az életre és az igaz belső békére csak a szent kereszté, s a mindennapos önmegtagadásé. Járj, amerre akarsz, keressd, ami csak eszedbe ötlük, sem fönt magaszosabbat, sem lent biztonságosabbat nem találsz a szent kereszt útjánál. Intézz és rendezz mindent akaratom és jótetszésed szerint, csak azt találod mindenütt, hogy valamit tűrnöd is kell, ha tetszik, ha nem; s így a keresztet mindig fölleled. Mert hol testi fájdalmat érzel, hol lelkedben kell belső háborúságot elviselned. Néha Isten hagy el, máskor felebarátod vet próbára, s ami még rossz-szabb, sokszor magad terhére leszel...”

(Kempis Tamás: Krisztus követése)

A r ó z s a f ü z é r

Szűz Mária tizenöt ígérete

A Bretagne-ból származó Alanus de Rupe (Alain de la Roche) Szent Domonkos szerzetesrendjének tagja volt. Teológiát tanított Párizsban, Lille-ben, Douai-ban, Gent-ban és végül Németországban, Rostockban. Nagy Mária tisztelő volt, a rózsafüzér terjesztésének és rózsafüzér társaságok alapításának szentelte életét. 1475. szeptember 8-án halt meg. Esküvel tett tanúságot amellest, hogy a Szent Szűz a következő fontos ígéreteket tette a rózsafüzérrel kapcsolatban:

1. Különös kegyelmet kapnak, akik állhatatosan szolgálnak nekem a rózsafüzér ima által.

2. Különleges oltalmamat és nagy kegyelmeket ígérek mindazoknak, akik áhitattal imádkozzák rózsafüzéremet.

3. A rózsafüzér erős védőfal lesz a pokol ellen, megsemmisíti és elűzi a bűnöket és kioltja a tévtanokat.

4. Újból felvirágoztatja az erényeket és a szent műveket, és Isten nagy irgalmát esdi ki a lelkek számára. Visszafordítja az emberek szívét a hiú világ-szeretettől az Isten iránti szeretethez, és vágyat ébreszt bennük az örök értékek iránt. Ó, mily sok lélek fog megszentelődni általa!

5. Nem vész el az a lélek, aki a rózsafüzér által rám bízta magát.

6. Aki áhitattal imádkozza a rózsafüzért, és közben szemléli a titkokat, azt nem töri le a szerencsétlenség, nem tapasztalja meg Isten haragját, nem hal meg hirtelen halállal, hanem megtér, amennyiben bűnös életű. Ha azonban igaz lelkű, kitart a kegyelemben és méltóvá válik az örök életre.

7. Nem fognak szentségek nélkül meghalni, akik valóban szeretik rózsafüzéremet.

8. Azt szeretném, hogy akik rózsafüzéremet imádkozzák, életükben és halálukban a kegyelem bőségében és világosságban legyenek! Életükben és halálukban részesüljenek a szentek érdemeiből!

9. Mindennap kiszabadítok a tisztítóhelyről olyan lelkeket, akik rendszeresen imádkozták a rózsafüzért.

10. Rózsafüzérem igaz gyermekei nagy dicsőségben részesülnek az égben.

11. Amit a rózsafüzér által kérsz, azt mindig megkapod.

12. Akik rózsafüzéremet terjesztik, azoknak minden szükségükben segítségükre sietek.

13. Elnyertem Fiamtól, hogy a rózsafüzér társaságok tagjai életükben és halálukban testvérüknek tudhatják az ég minden lakóját.

14. Akik a rózsafüzért imádkozzák, azok az én gyermekeim és Jézus Krisztusnak, az én egyszülött Fiamnak pedig testvérei.

15. A rózsafüzérhez való hűség a kiválasztottság nagy jele.

(A rózsafüzér társaság német nyelvű imalapjáról)

Imádunk és áldunk Téged, Urunk!

A: Az egyik katona megnyitotta Jézus oldalát és abból azonnal vér és víz folyt (Jn 19,34).

Erről mondja Szent Ágoston: Amikor Jézus a kereszten meghalt, akkor kelt életre oldalából az Egyház, mert a lándzsa által átdöfött Szívéből eredtek az Egyház szentségei.

B: Uram, a Te szent oldalsebedből kaptunk kegyelmeket kegyelemre.

A: Íme, megnyílt a Vőlegény oldala, és kilépett belőle a menyasszony, az Egyház.

B: A Te megnyitott oldaladból, Jézusom, vér és víz csordult, az irgalom és kegyelem folyama, Szentegyházad szentségei.

A: Urunk, a Te szent oldalsebedből kaptunk kegyelmeket kegyelemre.

B: Imádunk és áldunk Téged, Urunk, Jézus Krisztus, aki jelen vagy az Oltáriszentségben!

A: Szóljon dicséret és dicsőítés szent oldalsebednek és drágalátos Vérednek, amit a mi üdvösségünkért ontottál ki. Adj örök nyugodalmat a megholt lelkeknek!

B: Urunk, Jézus Krisztus, Te a Vér és a víz folyamából életet adtál az Egyháznak. Így lett jegyesedd és a megváltott emberek Anyjává. Hálát adunk Neked, hogy a keresztvízben és az Oltáriszentség Véreben a Te isteni életteddel ajándékozol meg minket. Hálát adunk Neked, hogy irántunk való szeretettedben értünk feláldoztad magad, hogy Szentegyházad tagjai lehessünk. Könyörgünk Hozzád minden emberért, akiknek az Egyház még nem Anyja. Hívd, Uram, magadhoz az embereket minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből és részesítsd őket országodban, ahol Te élsz és uralkodol mindörökkön örökké! Amen.

B: Könyörgjünk Urunkhoz, hogy dicsőséges Sebei és drágalátos Szent Vére által szenteljen, erősítsen és óvjon meg az örök életre!

A: Amen.

Szolgám nagy dicsőségre emelkedik

„Nézzétek, szolgám diadalmaskodik,
főséges lesz és felmagasztalják,
és nagy dicsőségre emelkedik.
Amint sokan megborzadtak láttán,
– hiszen oly dicstelennek látszott,
és alig volt emberi ábrázata –,
úgy fog majd sok nemzet ámulni rajta,
és királyok némulnak el színe előtt.
Mert olyasmit fognak látni,
amilyet még soha nem hirdettek nekik,
és olyan dolognak lesznek tanúi,
amilyenről addig soha nem hallottak...
Úgy nőtt fel előttünk, mint a hajtás,
és mint a gyökér a szomjas földből...
Megvetett volt, utolsó az emberek között,
a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés...
Bár a mi betegségeinket viselte,
és a mi fájdalmaink nehezettek rá,
mégis (Istentől) megvertnek néztük,
olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott.
Igen, a mi bűneinkért szúrták át,
a mi gonoszságainkért törték össze,
a mi békességünkért érte utol a büntetés,
az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.
Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk,
ki-ki a maga útjára tért,
és az Úr mégis az ő vállára rakta
mindnyájunk gonoszságát...
Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel.
Ha odaadja életét engesztelő áldozatul:
majd ha véget ér lelkének gyötrelme...
Szenvedésével sokakat megigazultakká tesz szolgám,
mivel gonoszságait magára vállalta.
Ezért osztályrészüil sokakat adok neki...”

(Izaiás 52,13-15; 53,1-12)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Batnei Jakab: Áldott legyen Szűz Mária!	1
II. János Pál pápa: Tárjátok ki a kapukat Krisztusnak!	2
Üdvözlégy, Mária! (M. Quoist ny.)	5
Gábrriel arkangyal üdvtörténeti szerepe	6
Badalik Bertalan: Szűz Mária, a Megváltó Anyja	8
Lisieux-i Szent Teréz: Felvonót szeretnék!	11
Aranyszájú Szent János: A papi méltóságról	12
Török József: Elhagyatott kálváriák.	13
II. János Pál pápa: Atyám, a Te kezedbe ajánlom lelkemet!	15
Ordass Lajos: A keresztfa tövében	15
Sr. Anna Ali: Az emberek nem ismerik szeretetem mértékét	17
C. Carretto: Hinni a föltámadásban	18
Gobbi atya: A cönákulum ideje	20
Mária kegyhelyek	
Gyöngyös	22
A limpiasi csodálatos feszület	24
A rózsafüzér	
Szűz Mária tizenöt ígérete	27
Imádunk és áldunk Téged, Urunk!	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A limpiasi csodálatos feszület

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243